

op, og så vil jeg godt pege på et moment, som ikke har været omtalt endnu i forbindelse med dette lovforslag, nemlig at der jo er noget, man kunne kalde minimumsregler. Der er stadig ikke noget til hinder for, at arbejdsgivere og lønmodtagere aftaler noget, som stiller lønmodtageren bedre, end lovforslaget lægger op til, og hvis der er tale om erfarne folk med spidskompetencer, er jeg sikker på, at i ansættelsessituationen eller aftalesituationen vil det kunne motivere arbejdsgiveren til at tilbyde vilkår, som er bedre end dem, der fremgår af lovforslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

Formålet med lovforslagene er at sikre udbredelse af brugen af købe- og tegningsrettigheder til aktier for lønmodtagerne som led i et ansættelsesforhold, som det så smukt hedder – eller på godt dansk: Regeringen vil give arbejdsgiverne bedre vilkår for at anvende aktieoptioner, f.eks. som en del af aflønningen.

Det er bestemt legitimt, at regeringen ønsker at skabe klare regler på dette lidt udviklede område, og det er også fint, at det erkendes, at en lønmodtager, der afskediges, kan beholde sine rettigheder. Til gengæld synes jeg nærmest, det er ufint, at enhver lønmodtager, der selv siger op, mister alle rettigheder.

Regeringen har dermed valgt entydigt at tilgodese arbejdsgivernes ønske om at kunne fastholde nøglemedarbejderne. Taberen er og bliver den enkelte lønmodtager. Den aftale, hun eller han har indgået med sin arbejdsgiver, er bogstavelig talt ikke det papir værd, den er skrevet på, hvis man ønsker at skifte job eller måske føler sig foranlediget til det af andre årsager, og det har vi dog hørt om. I en sådan situation må man frasige sig en del af sin aflønning, medmindre man altså er direktør, for så gælder reglerne nemlig ikke.

Der er nogle, der mener, at man formentlig fortsat kan støtte sig til gældende retspraksis, som rent faktisk fastslår, at aktieoptioner skal opfattes som løn, og at man derfor har noget til gode, selv om man selv siger op. Som vi allerede har fået luftet her i debatten, er der nemlig en række domme, som peger i den retning, fordi domstolene har anset det for urimeligt, at en lønmodtager som følge af egen opsigelse totalt afskæres fra de rettigheder, den pågældende har

erhvervet sig, men resultatet af de to lovforslag vil derimod være, at urimelig praksis ophøjes til lov.

I den betænkning, der ligger til grund for lovforslagene, er det bl.a. overvejet, hvorledes eventuelle modsatrettede hensyn kan tilgodeses på en afbalanceret måde. Kan der virkelig ikke findes frem til noget, som tilgodeser arbejdsgivernes ønske om at fastholde arbejdskraften, uden at det helt bogstaveligt skal ske på lønmodtagerens regning? I AC's høringssvar er der en række forslag til moderationer, herunder at lønmodtageren f.eks. kan få andel i de værdistigninger, den pågældende har været med til at skabe, ved en slags afregning i forbindelse med afsked, eventuelt med en række sidebetingelser om karenstid og andet. Jeg vil meget gerne høre ministerens svar på, hvad man har gjort sig af overvejelser i den retning.

Ud over det åbenlyst urimelige i et regelsæt som det, der foreslås her, vil der være en oplagt risiko for, at der opstår negative sideeffekter. Jeg synes, det er oplagt, at inden for visse områder kan mobiliteten blive mindre, hvis aktieløn vinder frem, for programmerne løber jo ofte over 5-10 år. Der kan også tænkes, at forslaget får konsekvenser for, hvor mange der vil starte egen virksomhed som iværksættere. Det er der traditionelt mange ingeniører der gør, og jeg har ladet mig fortælle, at op mod 20 pct. af dem faktisk allerede er omfattet af en form for incitamentsprogram. Forslagene vil også gå ud over vækstvirksomhedernes muligheder for at tiltrække erfarne medarbejdere, og jeg ser frem til, at ministeren også på dette punkt uddyber de overvejelser, regeringen måtte have haft om disse forslags effekt på mobilitet og iværksætteri.

Vi vil meget gerne gå konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen og søge at rette op på urimelighederne. Jeg mener faktisk, at der er en række spørgsmål, vi skal have yderligere belyst, så det flertal, der måtte blive enige uden om os, ved helt præcist, hvad det er, de gør.

Der skal altså ske betydelige ændringer af lovforslagene, før de kan få vores støtte, og jeg skulle hilse en gang til fra Det Radikale Venstre og sige, at rent umiddelbart kan de heller ikke støtte de to lovforslag.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning):

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Lene Jensen, om fru Lene Jensen ikke er enig med mig i, at der er